

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 123.870 van 6 oktober 2003
in de zaak A. 102.017/IX-2767.**

In zake : Alfons BOSMANS,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat J. VERSTRAETEN,
 kantoor houdende te HEIST-OP-DEN-BERG,
 Dorp 72 A

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de minister van Justitie,
2. de minister van Binnenlandse Zaken,
die woonplaats kiezen bij
advocaat D. D'HOOGHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Alfons BOSMANS op 20 maart 2001 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van de minister van Justitie van 18 januari 2001 waarbij geweigerd wordt hem weder op te nemen als lid van de gerechtelijke politie bij de parketten;

Gelet op het arrest nr. 97.335 van 29 juni 2001 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gelet op het verzoekschrift tot voortzetting van het geding ingediend op 21 augustus 2001 door de verzoekende partij;

Gelet op de kennisgeving van de memorie van antwoord aan de verzoekende partij op 8 oktober 2001;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen, op grond van artikel 14bis, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, dat de kamer uitspraak zal doen onder aanvoering van het ontbreken van het vereiste

belang, tenzij een van de partijen binnen een termijn van vijftien dagen vraagt om te worden gehoord;

Gelet op het schrijven van de verzoekende partij van 10 juni 2003, waarbij zij vraagt om te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 23 juni 2003, houdende oproeping van de partijen om te verschijnen op 15 september 2003;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het advies van auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker op 8 oktober 2001 een ontvangstbewijs ondertekent voor een brief van de griffie van de Raad van State waarbij hem een afschrift wordt toegestuurd van de memorie van antwoord van de verwerende partij; dat ook de datum van het postmerk die op het ontvangstbewijs is aangebracht, 8 oktober 2001 is; dat bewuste brief mededeelt : "U vindt als bijlage een afschrift van de memorie van antwoord van de twee tegenpartijen in de hierboven vermelde zaak. Krachtens artikel 7 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State (Algemene Procedure), beschikt de verzoekende partij over een éénmalige niet verlengbare termijn van zestig dagen om aan de griffie een memorie van wederantwoord toe te sturen"; dat in de brief bovendien de aandacht wordt gevestigd op het bepaalde in artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, alsmede op artikel 14bis, § 1, van voornoemd Regentsbesluit, hiervoor aangehaald; dat verzoeker zijn memorie van wederantwoord heeft ingediend op maandag 10 december 2001, zijnde buiten de voormelde termijn van zestig dagen, die verstreek op vrijdag 7 december 2001; dat artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt : "Wanneer de verzoekende partij de termijnen voor het toesturen van de memorie van wederantwoord of van de

aanvullende memorie niet eerbiedigt, doet de afdeling, nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, zonder verwijl uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld"; dat overeenkomstig artikel 14bis, § 1, eerste lid, van het procedurereglement de hoofdgriffier de partijen ervan in kennis stelt dat de kamer uitspraak zal doen onder aanvoering van het ontbreken van het vereiste belang, tenzij een van de partijen binnen vijftien dagen vraagt om te worden gehoord; dat overeenkomstig hetzelfde artikel 14bis, § 1, derde lid, de kamervoorzitter, na de partijen die dat gevraagd hebben te hebben gehoord, onverwijld uitspraak doet over het ontbreken van het vereiste belang;

Overwegende dat verzoeker stelt dat de memorie van wederantwoord wel degelijk tijdig werd ingediend; dat hij vaststelt dat de brief waarmee hem de memorie van antwoord werd toegezonden als datum 8 oktober 2001 droeg, zodat hij mocht en moest ervan uitgaan dat die brief ten vroegste op 9 oktober 2001 is aangekomen en dat aldus de memorie van wederantwoord, die op 10 december 2001 als aangetekende zending ter post werd afgegeven, tijdig is ingediend; dat verzoeker bovendien stelt dat noch hijzelf noch zijn raadsman enig document hebben ondertekend stellende dat die brief van 8 oktober 2001 diezelfde dag zou zijn ontvangen en dat, indien die datum vermeld zou zijn, dit niet gebeurd is door verzoekende partij of haar raadsman; dat verzoeker "in uiterst ondergeschikte orde" aanvoert dat hij geconfronteerd werd met een geval van overmacht of onoverwinnelijke dwaling en hierbij verwijst naar het arrest nr. 49.721, DESAEYER, van 18 oktober 1994, waarin is geoordeeld dat de sanctie gesteld in artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, niet toegepast kan worden wanneer een partij buiten haar schuld zo onwetend was over de juiste aanvangsdatum van de termijn, dat haar niet ten kwade geduid kan worden dat ze die termijn met twee dagen heeft overschreden, en het dus de partij kwalijk verweten kan worden dat ze zich verlaat of ook verlaat op gegevens die ze zichzelf niet heeft verschaft, maar die haar verschaft worden door het schrijven dat haar werd toegestuurd en dat wel in haar bezit is; dat verzoeker, die rechtspraak op zijn geval toepassend, andermaal stelt dat hij in het bezit is van de brief van de Raad van State zelf, die duidelijk is en die als datum 8 oktober 2001 vermeldt, dat de omslag van de brief geen postmerk met leesbare datum droeg en hij er trouwens van overtuigd is dat de brief slechts op 9 oktober werd ontvangen en niet op 8 oktober 2001, wat ook niet anders kan, gezien de handtekening van de hoofdgriffier tot tweemaal toe teruggevonden wordt op een document met als datum 8 oktober 2001 en dat moeilijk kan worden aangenomen dat een valsheid in geschrifte gebeurd is, zeker niet door deze diensten,

zodat alleen maar kan worden aangenomen dat de brief op 8 oktober 2001 is verzonden én op 9 oktober 2001 is aangekomen, of op zijn minst, dat de verwarring die ontstaan is niet te wijten is aan verzoeker, doch aan de brief die de griffie hem heeft gezonden;

Overwegende dat wat zich in werkelijkheid heeft voorgedaan het volgende is : de bewuste brief waarmee de memorie van antwoord aan verzoeker ter kennis is gebracht werd op vrijdag 5 oktober 2001 opgemaakt en door de bevoegde hoofdsecretaris ondertekend, maar op maandag 8 oktober 2001 gedateerd; waarschijnlijk werd verwacht dat hij pas op die laatste datum zou worden verzonden; in werkelijkheid werd hij reeds op 5 oktober 2001 aangetekend ter post afgegeven en werd hij op 8 oktober 2001 tegen ontvangstbewijs aan verzoekers gekozen woonplaats afgegeven, wat voor de beide data bewezen wordt door de poststempels en handtekeningen op respectievelijk het bewijs van afgifte ter post en op het ontvangstbewijs; dat derhalve wel degelijk vaststaat dat de memorie van antwoord op 8 oktober 2001 aan verzoeker ter kennis is gebracht;

Overwegende echter dat de twee voornoemde postdocumenten niet in het bezit zijn van verzoeker maar terugbezorgd werden aan de griffie van de Raad van State om bij het dossier van de zaak gevoegd te worden; dat verzoeker ter zake maar over twee gegevens beschikte : de datum op de brief zelf die ondertekend is door een gemachtigde ambtenaar van de griffie en het poststempel op de omslag; dat die beide gegevens betrekking hebben op de datum van verzending; dat weliswaar artikel 84 van het procedurereglement bepaalt : "De processtukken, alsook de betekeningen, kennisgevingen en oproepingen worden door de Raad van State verzonden bij ter post aangetekende brief met ontvangstmelding ...", "De termijn waarover de partijen beschikken gaat in met de dag van ontvangst van het schrijven" en : "De datum van het postmerk heeft bewijskracht zowel voor de verzending als voor de ontvangst of voor de weigering"; dat zoals hiervoor vastgesteld is de partij de datum van het in die tekst bedoelde postmerk niet kent, aangezien dat wordt aangebracht op het ontvangstbewijs dat niet aan haar, maar aan de Raad van State wordt bezorgd; dat de partij wel dat ontvangstbewijs ondertekent en die ondertekening dateert; dat zij voor zichzelf die laatste datum kan noteren; dat die haar echter geen volstrekte zekerheid verschaft over het tijdstip dat processueel in aanmerking genomen zal worden aangezien, zoals gezegd, het de datum van het postmerk is die bewijskracht heeft; dat ze zich overigens niet zelf een bewijs kan verschaffen; dat men dus bezwaarlijk kan stellen dat bij de partij het noteren van de datum die ze op het

ontvangstbewijs heeft aangebracht als een absoluut dwingende verplichting moet overkomen; dat als zij dan toch noteert, zij zich vergist kan hebben bij dat noteren; dat het dus de partij kwalijk verweten kan worden dat ze zich verlaat of ook verlaat op gegevens die ze zichzelf niet heeft verschaft, maar die haar verschaft worden door het schrijven dat haar werd toegestuurd en dat wèl in haar bezit is; dat in de onderhavige zaak dat schrijven door zijn datering de verzoekende partij deed geloven dat het ten vroegste op 8 oktober 2001 was verstuurd; dat ze in die overtuiging kon geloven haar memorie van wederantwoord tijdig te hebben ingediend;

Overwegende dat de sanctie die is gesteld in artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, er een is op het niet eerbiedigen van de termijnen voor het toesturen van memories; dat die sanctie niet toegepast kan worden wanneer, zoals in de onderhavige zaak, een partij buiten haar schuld zo onwetend was over de juiste aanvangsdatum van de termijn, dat haar niet ten kwade geduïd kan worden dat ze die termijn met wat eigenlijk neerkomt op één dag heeft overschreden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Er is geen reden om met toepassing van artikel 14bis, § 1, van het procedurereglement het ontbreken van het vereiste belang vast te stellen.

Artikel 2.

De debatten worden heropend.

Artikel 3.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt belast met het afdoen van het onderzoek van de zaak.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes oktober 2000 en drie , door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.